

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) 2019/630**2021/EES/19/04**

frá 17. apríl 2019

um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 575/2013 að því er varðar lágmarkstryggingavernd fyrir tapi vegna vanefndra áhættuskuldbindinga (*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 114. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álitum Seðlabanka Evrópu (1),

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins(2),

Í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð (3),

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Að koma á fót yfirgripsmikilli stefnuáætlun til að taka á vanefndum áhættuskuldbindingum er mikilvægt markmið fyrir Sambandið í tilraunum þess til að auka viðnámsþrótt fjármálakerfisins. Þótt bankar og aðildarríki beri einkum ábyrgð á að taka á vanefndum áhættuskuldbindingum gegnir Sambandið mikilvægu hlutverki í því að lækka núverandi fjölda vanefndra áhættuskuldbindinga, koma í veg fyrir óhóflega uppsöfnun vanefndra áhættuskuldbindinga í framtíðinni og hindra að kerfisáhætta komi upp utan bankageirans. Þegar höfð er í huga samtenging banka- og fjármálakerfa innan Sambandsins, þar sem bankar starfa í mörgum lögsögum og aðildarríkjum, er mikill möguleiki á smitáhrifum hjá aðildarríkjum og Sambandinu í heild sinni bæði með tilliti til hagvaxtar og fjármálastöðugleika.
- 2) Fjármálakreppan leiddi til uppsöfnunar vanefndra áhættuskuldbindinga í bankageiranum. Efnahagslægðin og lækkan húsnæðisverðs sem fylgdi á eftir hafði veruleg áhrif á neytendur. Mikilvægt er að standa vörð um réttindi neytenda í samræmi við viðeigandi lög Sambandsins eins og tilskipanir Evrópuþingsins og ráðsins 2008/48/EB (4) og 2014/17/ESB (5) þegar glímt er við vanefndar áhættuskuldbindingar. Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2011/7/ESB (6) er hvatt til tafarlausra greiðslna af hálfu bæði fyrirtækja og opinberra yfirvalda og hjálpar hún til við að koma í veg fyrir uppsöfnun vanefndra áhættuskuldbindinga eins og þá sem átti sér stað á árum fjármálakreppunnar.
- 3) Samþætt fjármálakerfi mun auka viðnámsþrótt Efnahags- og myntbandalagsins gegn skaðlegum áföllum með því að greiða fyrir áhættuhlutdeild einkaaðila þvert á landamæri um leið og dregið er úr þörf á áhættuhlutdeild opinberra aðila. Sambandið ætti að koma bankasambandinu endanlega á og þróa enn frekar samband fjármagnsmarkaða í því skyni að ná þessum markmiðum. Mikilvægt er að taka á hugsanlegri framtíðaruppsöfnun vanefndra áhættuskuldbindinga til að styrkja bankasambandið enda er það nauðsynlegt til að tryggja samkeppni í bankageiranum, vernda fjármálastöðugleika og hvetja til lánastarfsemi til að hægt sé að skapa störf og vöxt í Sambandinu.
- 4) Í „Aðgerðaáætlun til að takast á við útlán í vanskilum í Evrópu“ frá 11. júlí 2017 skorar ráðið á ýmsar stofnanir að gera viðeigandi ráðstafanir til að taka enn frekar á hinum mikla fjölda vanefndra áhættuskuldbindinga í Sambandinu og til að koma í veg fyrir síðari tíma uppsöfnun þeirra. Í aðgerðaáætluninni er sett fram heildstæð nálgun með áherslu á blöndu af

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 111, 25.4.2019, bls. 4. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 16/2020 frá 7. febrúar 2020 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn (bíður birtingar).

(1) Stjtið. ESB C 79, 4.3.2019, bls. 1.

(2) Stjtið. ESB C 367, 10.10.2018, bls. 43.

(3) Afstaða Evrópuþingsins frá 14. mars 2019 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 9. apríl 2019.

(4) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/48/EB frá 23. apríl 2008 um lánsamninga fyrir neytendur og um niðurfellingu tilskipunar ráðsins 87/102/EBE (Stjtið. ESB L 133, 22.5.2008, bls. 66).

(5) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/17/ESB frá 4. febrúar 2014 um lánsamninga fyrir neytendur í tengslum við íbúðarhúsnæði og um breytingu á tilskipun 2008/48/EB og 2013/36/ESB og reglugerð (ESB) nr. 1093/2010 (Stjtið. ESB L 60, 28.2.2014, bls. 34).

(6) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2011/7/ESB frá 16. febrúar 2011 um átak gegn greiðsludrætti í verslunarviðskiptum (Stjtið. ESB L 48, 23.2.2011, bls. 1).

stefnumótandi aðgerðum sem styðja hver aðra á fjórum sviðum: i. eftirlit, ii. skipulagsumbætur á ramma um ógjaldfærni og endurheimt skulda, iii. þróun eftirmarkaða fyrir eignir á lægra verði vegna aðstæðna seljanda, iv. að hlúa að endurskipulagningu bankakerfisins. Grípa verður til aðgerða á þessum sviðum á vettvangi Sambandsins og á landsvísu, eftir því sem við á. Framkvæmdastjórnin lýsti svipuðum fyrirætlunum í „Orðsendingu um að koma bankasambandinu endanlega á“ frá 11. október 2017 þar sem farið var fram á heildstæðan pakka til að takast á við útlán í vanskilum í Sambandinu.

- 5) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 ⁽⁷⁾ ásamt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/36/ESB ⁽⁸⁾ myndar lagaramma um varfærnisreglur fyrir lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki (vísað til sameiginlega sem „stofnana“). Reglugerð (ESB) nr. 575/2013 felur meðal annars í sér ákvæði sem gilda án frekari lögfestingar um stofnanir til að ákvarða eiginfjárgrunn þeirra. Því er nauðsynlegt að auka við fyrirliggjandi varfærnisreglur í reglugerð (ESB) nr. 575/2013 sem varða eiginfjárgrunn með ákvæðum sem krefjast frádráttar frá eiginfjárgrunni þegar varúðarniðurfærslur eða aðrar leiðréttingar ná ekki nægilega vel yfir vanefndar áhættuskuldbindingar. Slík krafa myndi í raun merkja að komið yrði á fót varfærnisreglum um varúðarráðstafanir fyrir vanefndar áhættuskuldbindingar sem yrði beitt á samstilltan hátt gagnvart öllum stofnunum í Sambandinu og myndi einnig ná yfir stofnanir sem eru virkar á eftirmarkaði.
- 6) Varfærnisreglurnar um varúðarráðstafanir ættu ekki að koma í veg fyrir að lögbær yfirvöld beiti eftirlitsheimildum sínum í samræmi við tilskipun 2013/36/ESB. Ef lögbær yfirvöld komast að raun um, í einstökum tilvikum, að þrátt fyrir beitingu varfærnisreglna um varúðarráðstafanir fyrir vanefndar áhættuskuldbindingar, sem komið er á fót með þessari reglugerð, hafi vanefndar áhættuskuldbindingar hjá tiltekinni stofnun ekki fullnægjandi tryggingavernd ættu þau að geta beitt eftirlitsheimildum sem mælt er fyrir um í tilskipun 2013/36/ESB, þ.m.t. valdheimild til að krefjast þess að stofnanir beiti sérstakri niðurfærslustefnu eða meðferð á eignum að því er varðar kröfur vegna eiginfjárgrunns. Því geta lögbæru yfirvöldin, í einstökum tilvikum, gengið lengra en kröfurnar sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð í því skyni að tryggja fullnægjandi tryggingavernd fyrir vanefndar áhættuskuldbindingar.
- 7) Við beitingu varfærnisreglna um varúðarráðstafanir þykir rétt að innleiða í reglugerð (ESB) nr. 575/2013 skýr skilyrði fyrir flokkun á vanefndum áhættuskuldbindingum. Þar sem framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 680/2014 ⁽⁹⁾ mælir þegar fyrir um viðmiðanir varðandi vanefndar áhættuskuldbindingar að því er varðar skýrslugjöf til eftirlitsyfivalda þykir rétt að flokkun á vanefndum áhættuskuldbindingum sé grundvölluð á þeim gildandi ramma. Í framkvæmdarreglugerð (EB) nr. 680/2014 er vísað til áhættuskuldbindinga í vanskilum eins og þær eru skilgreindar vegna útreiknings á kröfum vegna eiginfjárgrunns fyrir útlánaáhættu og áhættuskuldbindinga sem hafa rýrnað í virði samkvæmt viðeigandi reikningsskilaumgjörð. Þar sem ívilnunarráðstafanir gætu haft áhrif á hvort áhættuskuldbinding sé flokkuð sem vanefnd er aukið við flokkunarviðmiðanirnar með skýrum viðmiðunum um áhrif ívilnunarráðstafana. Ívilnunarráðstafanir ættu að stefna að því að lántaki endurheimti varanlega stöðu til að standa í skilum og ættu að hlíta lögum Sambandsins um neytendavernd og einkum tilskipunum 2008/48/EB og 2014/17/ESB en gætu haft annan rökstuðning og aðrar afleiðingar. Því þykir rétt að kveða á um að þó að ívilnunarráðstöfun sé veitt vanefndri áhættuskuldbindingu ætti sú áhættuskuldbinding ekki að hætta að flokkast sem vanefnd nema ákveðnar strangar viðmiðanir séu uppfylltar.
- 8) Minni líkur eru á að áhættuskuldbindingin endurheimti verðgildi sitt eftir því sem hún er vanefnd lengur. Því ætti smám saman að auka við þann hluta áhættuskuldbindingarinnar sem fellur undir varúðarniðurfærslur, aðrar leiðréttingar eða frádrátt samkvæmt fyrirframskilgreindri tímaáætlun. Vanefndar áhættuskuldbindingar, sem stofnun kaupir, ættu því að falla undir tímaáætlun sem hefst á þeim degi þegar vanefnda áhættuskuldbindingin var upphaflega flokkuð sem vanefnd en ekki á kaupdegi hennar. Í því skyni ætti seljandinn að tilkynna kaupandanum um hvaða dag áhættuskuldbindingin var flokkuð sem vanefnd.
- 9) Taka ætti tillit til afskrifta að hluta til við útreikning á sértækum leiðréttingum á útlánaáhættu. Nauðsynlegt er að nota upphaflegt áhættuskuldbindingarvirði áður en afskrift að hluta til fer fram til að forðast tvítalningu afskriftar. Að telja með afskriftir að hluta til á skránni yfir þætti sem nota má til að mæta skilyrðum varúðarráðstafana ætti að hvetja stofnanir til að viðurkenna afskriftir tímanlega. Að því er varðar vanefndar áhættuskuldbindingar sem stofnun kaupir á lægra verði en fjárhæðin sem skuldarinn skuldar ætti kaupandinn að meðhöndla mismuninn á kaupverði og fjárhæðinni sem skuldarinn skuldar á sama hátt og afskriftir að hluta til að því er varðar varfærnisreglur um varúðarráðstafanir.

⁽⁷⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 frá 26. júní 2013 um varfærniskröfur að því er varðar lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki og um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 648/2012 (Stjttð. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 1).

⁽⁸⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/36/ESB frá 26. júní 2013 um aðgang að starfsemi lánastofnana og varfærnisefirlit með lánastofnunum og verðbréfafyrirtækjum, um breytingu á tilskipun 2002/87/EB og um niðurfellingu á tilskipunum 2006/48/EB og 2006/49/EB (Stjttð. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 338).

⁽⁹⁾ Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 680/2014 frá 16. apríl 2014 um tæknilega framkvæmdarstaðla að því er varðar skýrslugjöf stofnana til eftirlitsyfivalda samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 (Stjttð. ESB L 191, 28.6.2014, bls. 1).

- 10) Jafnan er búist við að tryggðar vanefndar áhættuskuldbindingar leiði til minna taps en ótryggðar vanefndar áhættuskuldbindingar þar sem útlánavörnin, sem tryggir vanefndu áhættuskuldbindinguna, veitir stofnuninni tilteknar kröfur á eign eða gagnvart þriðja aðila til viðbótar almennri kröfu stofnunarinnar gagnvart lántaka í vanskilum. Þegar um er að ræða ótryggða vanefnda áhættuskuldbindingu er einungis hægt að gera almenna kröfu gagnvart lántaka í vanskilum. Beita ætti strangari tímaáætlun þar sem vænst er meira taps af ótryggðum vanefndum áhættuskuldbindingum.
- 11) Áhættuskuldbinding sem hæf útlánavörn nær aðeins yfir að hluta til ætti að teljast tryggð fyrir þann hluta sem hún nær yfir og ótryggð fyrir hlutann sem ekki fellur undir hæfa útlánavörn. Í því skyni að ákvarða hvaða hluta vanefndra áhættuskuldbindinga eigi að meðhöndla sem tryggða eða ótryggða ætti að beita hæfisviðmiðunum útlánavarnar og veðlána sem eru tryggð að fullu og algjörlega sem notaðar eru til að reikna út kröfur vegna eiginfjárgrunns í samræmi við viðkomandi nálgun samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 575/2013, þ.m.t. viðeigandi virðisbreytingar.
- 12) Beita ætti sömu tímaáætlun án tillits til ástæðu þess að áhættuskuldbinding er vanefnd. Beita ætti varfærnisreglum um varúðarráðstafanir á hverja áhættuskuldbindingu fyrir sig. Beita ætti þriggja ára tímaáætlun fyrir ótryggðar vanefndar áhættuskuldbindingar. Rétt þykir að kveða á um níu ára tímaáætlun í því skyni að gera stofnunum og aðildarríkjum kleift að bæta skilvirkni í endurskipulagningu eða fullnustumeðferð, ásamt því að viðurkenna að vanefndar áhættuskuldbindingar, sem eru tryggðar með fasteignaveði, og íbúðalán, sem hæfur veitandi útlánavarnar ábyrgist eins og skilgreint er í reglugerð (ESB) nr. 575/2013, hafi eftirstandandi virði til lengri tíma þegar lánið hefur verið flokkað sem vanefnt. Beita ætti sjö ára tímaáætlun fyrir aðrar tryggðar, vanefndar áhættuskuldbindingar til að byggja upp fulla tryggingavernd.
- 13) Unnt ætti að vera að taka tillit til ívilnunarráðstafana til að beita viðeigandi tryggingaverndarstuðli. Nánar tiltekið, ætti áfram að flokka áhættuskuldbindinguna sem vanefnda en tryggingaverndarkröfur ættu að vera stöðugar í eitt ár til viðbótar. Því ætti stuðullinn, sem átti að gilda fyrir árið þegar ívilnunarráðstöfunin var veitt, að gilda í tvö ár. Ef áhættuskuldbindingin er enn vanefnd að loknu viðbótarárinu ætti að ákvarða viðeigandi stuðul eins og engin ívilnunarráðstöfun hafi verið veitt og taka tillit til dagsetningarinnar þegar áhættuskuldbindingin var upphaflega flokkuð sem vanefnd. Að því gefnu að veiting ívilnunarráðstafana ætti ekki að leiða til högnunar ætti einungis að heimila slíkt viðbótarár að því er varðar fyrstu ívilnunarráðstöfunina sem hefur verið veitt frá því að áhættuskuldbindingin var flokkuð sem vanefnd. Einnig ætti eins árs tímabilið, á meðan tryggingaverndarstuðullinn er óbreyttur, ekki að leiða til framlengingar á varúðarniðurfærslutímaáætluninni. Af því leiðir að ívilnunarráðstafanir, sem eru veittar á þriðja ári eftir að ótryggð áhættuskuldbinding er flokkuð sem vanefnd áhættuskuldbinding eða á sjöunda ári eftir að tryggð áhættuskuldbinding er flokkuð sem vanefnd áhættuskuldbinding, ættu ekki að seinka fullri tryggingavernd vanefndu áhættuskuldbindingarinnar.
- 14) Í því skyni að tryggja að verðmat útlánavarnar vanefndra áhættuskuldbindinga stofnunar fylgi varfærnislegri nálgun ætti Evrópska eftirlitsstofnunin (Evrópska bankaeftirlitsstofnunin) að skoða þörfina fyrir sameiginlega aðferðafræði og, ef nauðsyn krefur, þróa hana, einkum varðandi forsendur sem snúa að endurheimtanleika og fullnustuhæfi, og hugsanlega einnig lágmarkskröfur fyrir endurmat útlánavarnar að því er varðar tímasetningu.
- 15) Í því skyni að greiða fyrir snurðulausri umbreytingu yfir í nýjar varfærnisreglur um varúðarráðstafanir ætti ekki að beita nýju reglunum í tengslum við áhættuskuldbindingar sem urðu til fyrir 26. apríl 2019.
- 16) Til að tryggja að breytingar á reglugerð (ESB) nr. 575/2013 sem innleiddar eru með þessari reglugerð komi til framkvæmda tímanlega ætti reglugerð þessi að taka gildi daginn eftir birtingu hennar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.
- 17) Því ætti að breyta reglugerð (ESB) nr. 575/2013 til samræmis við það.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Reglugerð (ESB) nr. 575/2013 er breytt sem hér segir:

- 1) Í 1. mgr. 36. gr. er eftirfarandi lið bætt við:

„m) viðeigandi fjárhæð ófullnægjandi tryggingaverndar fyrir vanefndar áhættuskuldbindingar.“

2) Eftirfarandi greinar bætast við:

„47. gr. a

Vanefndar áhættuskuldbindingar

1. Að því er varðar m-lið 1. mgr. 36. gr. skal áhættuskuldbinding taka til allra eftirfarandi þátta, að því tilskildu að þá sé ekki að finna í veltubók stofnunarinnar:

- a) skuldageringur, þ.m.t. skuldabréf, lán, fyrirframgreiðsla og veltiinnlán,
- b) veitt lánskuldbinding, veitt fjárhagsleg trygging eða önnur veitt skuldbinding, án tillits til þess hvort hún sé afturkræf eða óafturkræf, að undanskildum ónotuðum lánsheimildum sem er hvenær sem er hægt að segja upp skilyrðislaust án fyrirvara, eða leiða í reynd til sjálfkrafa uppsagnar þegar dregur úr láns hæfi lántaka.

2. Að því er varðar m-lið 1. mgr. 36. gr. skal áhættuskuldbindingarvirði skuldagerings vera bókhaldsvirðið án tillits til sértækra leiðréttinga á útlánaáhættu, viðbótarvirðisbreytinga í samræmi við 34. og 105. gr., fjárhæða sem dregnar eru frá í samræmi við m-lið 1. mgr. 36. gr., annarrar lækkunar eiginfjárgrunnis sem varðar áhættuskuldbindinguna eða afskrifta stofnunar að hluta til frá því áhættuskuldbinding var síðast flokkuð sem vanefnd.

Að því er varðar m-lið 1. mgr. 36. gr. skal áhættuskuldbindingarvirði skuldagerings, sem var keyptur á lægra verði en fjárhæðin sem skuldari skuldar, ná yfir mismuninn á milli kaupverðsins og fjárhæðarinnar sem skuldari skuldar.

Að því er varðar m-lið 1. mgr. 36. gr. skal áhættuskuldbindingarvirði veittrar lánskuldbindingar, fjárhagslegrar tryggingar eða annarrar veittrar skuldbindingar, eins og um getur í b-lið 1. mgr. þessarar greinar, vera nafnvirði hennar sem skal standa fyrir hámarksútlánaáhættu stofnunarinnar án tillits til fjármagnaðrar eða ófjármagnaðrar útlánavarnar. Nafnvirði veittrar lánskuldbindingar skal vera ónotuð fjárhæð sem stofnunin hefur skuldbundið sig til að lána og nafnvirði veittrar fjárhagslegrar tryggingar skal vera hámarksfjárhæðin sem einingin gæti þurft að greiða ef tryggingin er innleyst.

Nafnvirðið sem um getur í þriðju undirgrein þessarar málsgreinar skal ekki taka tillit til sértækra leiðréttinga á útlánaáhættu, viðbótarvirðisbreytinga, í samræmi við 34. og 105. gr., fjárhæða sem eru dregnar frá, í samræmi við m-lið 1. mgr. 36. gr., eða annarra lækkana á eiginfjárgrunni í tengslum við áhættuskuldbindinguna.

3. Að því er varðar m-lið 1. mgr. 36. gr. skulu eftirfarandi áhættuskuldbindingar vera flokkaðar sem vanefndar:

- a) áhættuskuldbinding sem talin er vera í vanskilum í samræmi við 178. gr.,
- b) áhættuskuldbinding sem er talin hafa rýrnað að virði í samræmi við viðeigandi reikningsskilaumgjörð,
- c) áhættuskuldbinding á skilorði skv. 7. mgr. þegar viðbótar ívilnunarráðstafanir eru veittar eða þegar áhættuskuldbinding lendir meira en 30 daga fram yfir gjalddaga,
- d) áhættuskuldbinding í formi skuldbindingar sem, ef hún yrði nýtt eða notuð á annan hátt, yrði trúlega ekki greidd til baka að fullu án innlausnar á veðtryggingum,
- e) áhættuskuldbinding í formi fjárhagslegrar tryggingar sem líklegt er að tryggði aðilinn kalli inn, þ.m.t. þegar undirliggjandi tryggð áhættuskuldbinding uppfyllir viðmiðanir til að teljast vanefnd.

Að því er varðar a-lið skulu allar áhættuskuldbindingar í efnahagsreikningi og utan efnahagsreiknings vegna tiltekins loforðsgjafa teljast vanefndar ef áhættuskuldbindingar í efnahagsreikningi stofnunar gagnvart þeim loforðsgjafa eru komnar meira en 90 daga fram yfir gjalddaga og standa fyrir meira en 20% af öllum áhættuskuldbindingum á efnahagsreikningi vegna þess loforðsgjafa.

4. Áhættuskuldbindingar sem ekki hafa fallið undir ívilnunarráðstöfun skulu ekki lengur vera flokkaðar sem vanefndar, að því er varðar m-lið 1. mgr. 36. gr., ef öll eftirfarandi skilyrði hafa verið uppfyllt:

- a) áhættuskuldbindingin uppfyllir viðmiðanirnar sem stofnunin beitir fyrir því að hætta að flokka skuldbindingu sem rýrnaða að virði, í samræmi við viðeigandi reikningsskilaumgjörð, og fyrir að hætta að flokka hana í vanskilum í samræmi við 178. gr.,
- b) aðstaða loforðsgjafa hefur batnað að því marki að stofnunin er sannfærð um að full endurgreiðsla muni líklega fara fram á réttum tíma,
- c) loforðsgjafi er ekki í meira en 90 daga vanskilum með neina fjárhæð.

5. Þó vanefnd áhættuskuldbinding flokkist sem fastafjármunir sem haldið er til sölu í samræmi við viðeigandi reiknings-skilaumgjörð skal ekki hætta að flokka hana sem vanefnda áhættuskuldbindingu að því er varðar m-lið 1. mgr. 36. gr.
6. Vanefndar áhættuskuldbindingar sem falla undir ívilnunarráðstafanir skulu ekki lengur vera flokkaðar sem vanefndar að því er varðar m-lið 1. mgr. 36. gr. þegar öll eftirfarandi skilyrði hafa verið uppfyllt:
 - a) áhættuskuldbindingarnar eru ekki lengur í stöðu sem myndi leiða til þess að þær flokkist sem vanefndar skv. 3. mgr.,
 - b) a.m.k. ár er liðið frá deginum þegar ívilnunarráðstafanirnar voru veittar og deginum þegar áhættuskuldbindingarnar voru flokkaðar sem vanefndar, hvort sem kemur síðar,
 - c) engar fjárhæðir eru komnar fram yfir gjalddaga eftir ívilnunarráðstafanirnar og, á grundvelli greiningar á fjárhagsstöðu loforðsgjafans, er stofnunin sannfærð um að góðar líkur séu á að áhættuskuldbindingin verði endurgreidd að fullu og tímanlega.

Full og tímanleg endurgreiðsla getur talist líkleg þegar loforðsgjafi hefur innt af hendi reglulegar og tímanlegar greiðslur sem eru jafnháar annarri hvorri eftirfarandi fjárhæð:

- a) fjárhæðinni sem var komin fram yfir gjalddaga áður en ívilnunarráðstöfunin var veitt, ef einhverjar fjárhæðir voru komnar fram yfir gjalddaga,
 - b) fjárhæðinni sem var afskrifuð samkvæmt veittri ívilnunarráðstöfun, ef engar fjárhæðir voru komnar fram yfir á gjalddaga.
7. Þegar vanefnd áhættuskuldbinding er ekki lengur flokkuð sem vanefnd, skv. 6. mgr., skal slík áhættuskuldbinding vera á skilorði uns öllum eftirfarandi skilyrðum hefur verið mætt:

- a) a.m.k. tvö ár eru liðin frá deginum þegar áhættuskuldbindingin, sem féll undir ívilnunarráðstöfun, var endurflokkuð sem skilum,
- b) reglulegar og tímanlegar greiðslur hafa verið inntar af hendi a.m.k. yfir hálf tímabilið sem áhættuskuldbindingin var á skilorði sem leiddi til þess að greidd var töluverð samantölgð fjárhæð höfuðstóls eða vaxta,
- c) engin áhættuskuldbinding vegna loforðsgjafa er komin meira en 30 daga fram yfir gjalddaga.

47. gr. b

Ívilnunarráðstafanir

1. Ívilnunarráðstöfun er tilslökun stofnunar gagnvart loforðsgjafa sem á í erfiðleikum, eða líklegt er að muni eiga í erfiðleikum, með að uppfylla fjárhagsskuldbindingar sínar. Tilslökun gæti haft í för með sér tap fyrir lánveitandann og skal vísa til einnar af eftirfarandi aðgerðum:

- a) breyting á skilmálum og skilyrðum fjárskuldbindingar þegar slík breyting hefði ekki verið veitt hefði loforðsgjafi ekki átt í erfiðleikum með að uppfylla fjárskuldbindingar sínar,
- b) endurfjármögnun fjárskuldbindingar, að fullu eða að hluta, þegar slík endurfjármögnun hefði ekki verið veitt hefði loforðsgjafi ekki átt í erfiðleikum með að uppfylla fjárhagsskuldbindingar sínar.

2. A.m.k. eftirfarandi aðstæður skulu teljast ívilnunarráðstafanir:

- a) nýir samningsskilmálar eru hagstæðari loforðsgjafanum en fyrri samningsskilmálar þegar loforðsgjafinn á í erfiðleikum, eða líklegt er að hann muni eiga í erfiðleikum, með að uppfylla fjárhagsskuldbindingar sínar,
- b) nýir samningsskilmálar eru hagstæðari loforðsgjafanum en samningsskilmálarnir sem sama stofnun býður loforðsgjöfum með svipað áhættusnið á þeim tíma, þegar loforðsgjafinn á í erfiðleikum, eða líklegt er að hann muni eiga í erfiðleikum, með að uppfylla fjárhagsskuldbindingar sínar,
- c) áhættuskuldbindingin samkvæmt upphaflegum samningsskilmálum var flokkuð sem vanefnd fyrir breytingarnar á samningsskilmálanum eða myndi hafa verið flokkuð sem vanefnd ef ekki kæmu til breytingar á samningsskilmálanum,
- d) ráðstafanirnar leiða til niðurfellingar fjárskuldbindingarinnar að fullu eða að hluta til,
- e) stofnunin samþykkir beitingu ákvæða sem gera loforðsgjafanum kleift að breyta skilmálum samningsins og áhættuskuldbindingin var flokkuð sem vanefnd áður en þessum ákvæðum var beitt, eða yrði flokkuð sem vanefnd hefði þessum ákvæðum ekki verið beitt,

- f) þegar lánið var veitt, eða nálægt þeim tíma, innti loforðsgjafinn af hendi greiðslur til sömu stofnunar á höfuðstóli eða vöxtum annarrar fjárskuldbindingar sem var flokkuð sem vanefnd áhættuskuldbinding eða hefði verið flokkuð sem vanefnd áhættuskuldbinding ef þessar greiðslur hefðu ekki verið inntar af hendi,
- g) breytingin á samningsskilmálunum hefur að geyma endurgreiðslur með yfirtöku veðtryggingar, ef slík breyting felur í sér tilslökun.
3. Eftirfarandi aðstæður eru vísbendingar um að ívilnunarráðstafanir gætu hafa verið samþykktar:
- a) upphaflegi samningurinn var kominn meira en 30 daga fram yfir gjalddaga a.m.k. einu sinni á síðustu þremur mánuðunum fyrir breytinguna á honum eða myndi fara meira en 30 daga fram yfir gjalddaga án breytingar,
- b) þegar lánsamningurinn var gerður, eða nálægt þeim tíma, innti loforðsgjafinn af hendi greiðslur til sömu stofnunar á höfuðstóli eða vöxtum annarrar fjárskuldbindingar sem var komin 30 daga fram yfir gjalddaga a.m.k. einu sinni á síðustu þremur mánuðum áður en nýja lánið var veitt,
- c) stofnunin samþykkir beitingu ákvæða sem gera loforðsgjafanum kleift að breyta skilmálum samningsins og áhættuskuldbindingin er komin 30 daga fram yfir gjalddaga eða myndi fara 30 daga fram yfir gjalddaga ef þessum ákvæðum hefði ekki verið beitt.
4. Að því er varðar þessa grein skal meta á loforðsgjafastigi þá erfiðleika sem skuldarinn á í með að uppfylla fjárhagsskuldbindingar sínar, að teknu tilliti til allra lögaðila í samstæðu loforðsgjafa sem falla undir samstæðureikningsskil samstæðunnar og einstaklinga sem fara með yfirráð yfir þeirri samstæðu.

47. gr. c

Frádráttur vegna vanefndra áhættuskuldbindinga

1. Að því er varðar m-lið 1. mgr. 36. gr. skulu stofnanir ákvarða viðeigandi fjárhæð ófullnægjandi tryggingaverndar fyrir hverja vanefnda áhættuskuldbindingu fyrir sig sem draga á frá liðum í almennu eigin fé þáttar 1 með því að draga fjárhæðina sem ákvörðuð er í b-lið þessarar málsgreinar frá fjárhæðinni sem er ákvörðuð í a-lið þessarar málsgreinar þegar fjárhæðin sem um getur í a-lið er hærri en fjárhæðin sem um getur í b-lið:
- a) samtalan af:
- i. ótryggðum hluta hvernar vanefndrar áhættuskuldbindingar, ef einhver er, margfölduðum með viðeigandi stuðli sem um getur í 2. mgr.,
- ii. tryggðum hluta hvernar vanefndrar áhættuskuldbindingar, ef einhver er, margfölduðum með viðeigandi stuðli sem um getur í 3. mgr.,
- b) samtala eftirfarandi þátta að því tilskildu að þeir varði sömu vanefndu áhættuskuldbindingu:
- i. sértækrar leiðréttingar á útlánaáhættu,
- ii. viðbótarvirðisbreytinga í samræmi við 34. og 105. gr.,
- iii. annarra lækkana á eiginfjárgrunni,
- iv. fyrir stofnanir sem reikna út fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga með innramatsaðferðinni, algildis fjárhæðanna sem dregnar eru frá skv. d-lið 1. mgr. 36. gr. sem varða vanefndar áhættuskuldbindingar, þar sem algildið sem má rekja til hvernar vanefndrar áhættuskuldbindingar er ákvarðað með því að margfalda fjárhæðirnar sem dregnar eru frá skv. d-lið 1. mgr. 36. gr. með framlagi vænts taps vanefndu áhættuskuldbindingarinnar til heildarfjárhæðar vænts taps áhættuskuldbindinga í vanskilum eða ekki í vanskilum, eins og við á,
- v. ef vanefnd áhættuskuldbinding er keypt á lægra verði en fjárhæðin sem skuldarinn skuldar, mismunarins milli kaupverðs og fjárhæðarinnar sem skuldarinn skuldar,
- vi. fjárhæðir sem stofnunin hefur afskrifað frá því að áhættuskuldbindingin var flokkuð sem vanefnd.

Tryggður hluti vanefndrar áhættuskuldbindingar er sá hluti áhættuskuldbindingarinnar sem er, að því er varðar útreikning á kröfum vegna eiginfjárgrunns skv. II. bálki þriðja hluta, talin falla undir fjármagnaða eða ófjármagnaða útlánavörn eða er tryggð að fullu og algerlega með veðlánunum.

Ótryggður hluti vanefndrar áhættuskuldbindingar samsvarar mismuninum, ef einhver er, milli áhættuskuldbindingarvirðisins sem um getur í 1. mgr. 47. gr. a og tryggðs hluta áhættuskuldbindingarinnar, ef einhver er.

2. Að því er varðar i. lið a-liðar 1. mgr. skulu eftirfarandi stuðlar gilda:
 - a) 0,35 fyrir ótryggðan hluta vanefndrar áhættuskuldbindingar gildir á tímabilinu frá fyrsta til síðasta dags þriðja árs frá því að hún var flokkuð sem vanefnd,
 - b) 1 fyrir ótryggðan hluta vanefndrar áhættuskuldbindingar gildir frá og með fyrsta degi fjórða árs frá því að hún var flokkuð sem vanefnd.
 3. Að því er varðar ii. lið a-liðar 1. mgr. skulu eftirfarandi stuðlar gilda:
 - a) 0,25 fyrir tryggðan hluta vanefndrar áhættuskuldbindingar gildir á tímabilinu frá fyrsta til síðasta dags fjórða árs frá því að hún var flokkuð sem vanefnd,
 - b) 0,35 fyrir tryggðan hluta vanefndrar áhættuskuldbindingar gildir á tímabilinu frá fyrsta til síðasta dags fimmta árs frá því að hún var flokkuð sem vanefnd,
 - c) 0,55 fyrir tryggðan hluta vanefndrar áhættuskuldbindingar gildir á tímabilinu frá fyrsta til síðasta dags sjötta árs frá því að hún var flokkuð sem vanefnd,
 - d) 0,70 fyrir þann hluta vanefndrar áhættuskuldbindingar sem er tryggður með fasteign, skv. II. bálki í þriðja hluta, eða sem er íbúðalán sem tryggt er af hæfum veitanda útlánavarnar, sem um getur í 201. gr., gildir á tímabilinu frá fyrsta til síðasta dags sjöunda árs frá því að hún var flokkuð sem vanefnd,
 - e) 0,80 fyrir þann hluta vanefndrar áhættuskuldbindingar sem er tryggður með annarri fjármagnaðri eða ófjármagnaðri útlánavörn, skv. II. bálki í þriðja hluta, gildir á tímabilinu frá fyrsta til síðasta dags sjöunda árs frá því að hún var flokkuð sem vanefnd,
 - f) 0,80 fyrir þann hluta vanefndrar áhættuskuldbindingar sem er tryggð með fasteign, skv. II. bálki í þriðja hluta, eða sem er íbúðalán sem tryggt er af hæfum veitanda útlánavarnar, sem um getur í 201. gr., gildir á tímabilinu frá fyrsta til síðasta dags áttunda árs frá því að hún var flokkuð sem vanefnd,
 - g) 1 fyrir þann hluta vanefndrar áhættuskuldbindingar sem er tryggður með annarri fjármagnaðri eða ófjármagnaðri útlánavörn, skv. II. bálki þriðja hluta, gildir á tímabilinu frá fyrsta til síðasta dags áttunda árs frá því að hún var flokkuð sem vanefnd,
 - h) 0,85 fyrir þann hluta vanefndrar áhættuskuldbindingar sem er tryggður með fasteign, skv. II. bálki þriðja hluta, eða sem er íbúðalán sem tryggt er af hæfum veitanda útlánavarnar, sem um getur í 201. gr., gildir á tímabilinu frá fyrsta til síðasta dags níunda árs frá því að hún var flokkuð sem vanefnd,
 - i) 1 fyrir þann hluta vanefndrar áhættuskuldbindingar sem er tryggður með fasteign, skv. II. bálki þriðja hluta, eða sem er íbúðalán sem tryggt er af hæfum veitanda útlánavarnar, sem um getur í 201. gr., gildir frá og með fyrsta degi tíunda árs frá því að hún var flokkuð sem vanefnd.
 4. Þrátt fyrir ákvæði 3. mgr. skulu eftirfarandi stuðlar gilda um þann hluta vanefndrar áhættuskuldbindingar sem opinber útflutningslánastofnun ábyrgist eða tryggir:
 - a) 0 fyrir tryggðan hluta vanefndu áhættuskuldbindingarinnar gildir á tímabilinu frá fyrsta til sjöunda árs frá því að hún var flokkuð sem vanefnd og
 - b) 1 fyrir tryggðan hluta vanefndu áhættuskuldbindingarinnar gildir frá og með fyrsta degi á áttunda ári frá því að hún var flokkuð sem vanefnd.
 5. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal meta starfsvenjur sem beitt er við mat á tryggðum, vanefndum áhættuskuldbindingum og getur samið leiðbeiningar til að tilgreina sameiginlega aðferðafræði, þ.m.t. hugsanlegar lágmarkskröfur við endurmat að því er varðar tímasetningu og sértækar aðferðir við varfærnismat á viðurkenndum formum fjármagnaðra og ófjármagnaðra útlánavarna, einkum varðandi forsendur sem snúa að endurheimtanleika og fullnustuhæfi þeirra. Í leiðbeiningum þessum getur einnig falist sameiginleg aðferðafræði við ákvörðun á tryggðum hluta vanefndrar áhættuskuldbindingar, eins og um getur í 1. mgr.
- Gefa skal út leiðbeiningar þessar í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.
6. Þrátt fyrir 2. mgr., ef áhættuskuldbindingu hefur verið veitt ívilnunarráðstöfun á tímabilinu frá einu ári til tveggja ára eftir að hún var flokkuð sem vanefnd skal stuðullinn, í samræmi við 2. mgr., sem gildir á þeim degi sem ívilnunar-ráðstöfunin er veitt, gilda í eitt ár til viðbótar.

Drátt fyrir 3. mgr., ef áhættuskuldbindingu hefur verið veitt ívilnunarráðstöfun, á tímabilinu frá tveimur árum til sex ára eftir að hún var flokkuð sem vanefnd, skal stuðullinn, í samræmi við 3. mgr., sem gildir á þeim degi þegar ívilnunarráðstöfunin er veitt, gilda í eitt ár til viðbótar.

Málsgrein þessi skal einungis gilda að því er varðar fyrstu ívilnunarráðstöfun sem veitt hefur verið eftir að áhættuskuldbinding er flokkuð sem vanefnd.“

- 3) Í stað inngangstextans í fyrstu undirgrein 1. mgr. 111. gr. kemur eftirfarandi:

„1. Áhættuskuldbindingarvirði eignaliðar skal vera það bókfærða virði sem eftir stendur þegar sértækar leiðréttingar á útlánaáhættu hafa farið fram í samræmi við 110. gr., beitt hefur verið viðbótarvirðisbreytingum í samræmi við 34. og 105. gr., frádrætti fjárhæða í samræmi við m-lið 1. mgr. 36. gr. og öðrum lækkunum eiginfjárgrunns er varða eignaliðinn. Áhættuskuldbindingarvirði liðar utan efnahagsreiknings, sem er skráður í I. viðauka, skal vera eftirfarandi hlutfall nafnvirðis hans eftir lækku á sértækum leiðréttingum á útlánaáhættu og frádrátt fjárhæða í samræmi við m-lið 1. mgr. 36. gr.“

- 4) Í stað 1. mgr. 127. gr. kemur eftirfarandi:

„1. Ótryggður hluti liðar þar sem loforðsgjafi er í vanskilum skv. 178. gr. eða, ef um er að ræða smásöluáhættuskuldbindingar, ótryggður hluti lánaþingreiðslunnar sem er kominn í vanskil, skv. 178. gr., skal fá áhættuvogina:

- 150% ef summa sértækra leiðréttinga á útlánaáhættu og fjárhæða sem dregnar eru frá í samræmi við m-lið 1. mgr. 36. gr. er undir 20% af ótryggðum hluta áhættuskuldbindingarvirðis, hefði þessum sértæku leiðréttingum á útlánaáhættu og frádrætti ekki verið beitt,
- 100% ef summa sértækra leiðréttinga á útlánaáhættu og fjárhæða sem dregnar eru frá í samræmi við m-lið 1. mgr. 36. gr. er ekki undir 20% af ótryggðum hluta áhættuskuldbindingarvirðisins, hefði þessum sértæku leiðréttingum á útlánaáhættu og frádrætti ekki verið beitt.“

- 5) Í stað 159. gr. kemur eftirfarandi:

„159. gr.

Meðferð fjárhæða vænts taps

Stofnanir skulu draga þær fjárhæðir vænts taps, sem eru reiknaðar út í samræmi við 5., 6. og 10. mgr. 158. gr., frá almennum og sértækum leiðréttingum á útlánaáhættu í samræmi við 110. gr., viðbótarvirðisbreytingum í samræmi við 34. og 105. gr. og öðrum lækkunum á eiginfjárgrunni í tengslum við þessar áhættuskuldbindingar, nema vegna frádráttar sem gerður er í samræmi við m-lið 1. mgr. 36. gr. Fara skal með afföll af áhættuskuldbindingum í efnahagsreikningi, sem keyptar eru þegar þær eru í vanskilum í samræmi við 1. mgr. 166. gr., á sama hátt og sértækar leiðréttingar á útlánaáhættu. Ekki skal nota sértækar leiðréttingar á útlánaáhættu vegna áhættuskuldbindinga í vanskilum til þess að mæta fjárhæðum vænts taps af öðrum áhættuskuldbindingum. Fjárhæðir vænts taps vegna verðbréfaðra áhættuskuldbindinga og almennra og sértækra leiðréttinga á útlánaáhættu tengdum þeim áhættuskuldbindingum skulu ekki taldar með í þeim útreikningi.“

- 6) Í stað b-liðar 1. mgr. 178. gr. kemur eftirfarandi:

„b) veruleg lánaskuldbinding loforðsgjafans gagnvart stofnuninni, móðurfélaginu eða einhverju dótturfélaga þess er komin meira en 90 daga fram yfir gjalddaga. Lögbær yfirvöld geta látið 180 daga koma í stað 90 daga að því er varðar áhættuskuldbindingar sem eru tryggðar með íbúðarhúsnæði eða viðskiptahúsnæði lítilla eða meðalstórra fyrirtækja í flokki smásöluáhættuskuldbindinga, og að því er varðar áhættuskuldbindingar vegna opinberra aðila. Umræddir 180 dagar gilda ekki að því er varðar m-lið 1. mgr. 36. gr. eða 127. gr.“

- 7) Eftirfarandi grein er bætt við:

„469. gr. a

Undanþága frá frádrætti frá liðum í almennu eigin fé þáttar 1 fyrir vanefndar áhættuskuldbindingar

Þrátt fyrir m-lið 1. mgr. 36. gr. skulu stofnanir ekki draga viðeigandi fjárhæð ófullnægjandi tryggingaverndar fyrir vanefndar áhættuskuldbindingar frá liðum í almennu eigin fé þáttar 1 ef áhættuskuldbindingin varð til fyrir 26. apríl 2019.

Ef stofnunin breytir skilmálum og skilyrðum áhættuskuldbindingar sem varð til fyrir 26. apríl 2019 á þann hátt að áhættuskuldbinding stofnunar vegna loforðsgjafans eykst skal áhættuskuldbindingin álitin hafa orðið til á deginum þegar breytingin tekur gildi og ekki falla lengur undir undanþáguna sem kveðið er á um í fyrstu undirgrein.“

2. gr.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Strassborg, 17. apríl 2019.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

A. TAJANI

forseti.

Fyrir hönd ráðsins

G. CIAMBA

forseti.
